

Baba Jaga, kostlivá noha

Žil jednou vdovec s dcerkou. Aby mu nebylo smutno, našel si novou ženu. Ta žena však byla zlá, děvčátko neměla ráda a přemýšlela, jak by ho zahubila.

Jednou se muž chystal za obchodem.

„Hlídej dcerku, ať se jí nic nestane,“ povídá ženě.

„To víš, že budu, nestarej se,“ řekla macecha.

Sotva otec odjel, macecha si děvče zavolala:

„Moje milovaná, sluníčko moje! Víš co? Ušiju ti šaty, jako obloha modré, rudými máky vyšívané. Ale nemám, čím bych šila – běž za mou sestrou, ať ti dá jehlu a nit.“

Ta sestra byla Baba Jaga, kostlivá noha. Dívka to věděla, nebyla hloupá. Proto se šla nejdřív poradit se svou vlastní tetou.

„Och, děvče, já vím, co bude,“ řekla jí teta. „Služka bude v peci roztápět, dej jí šáteček. Vrata budou bouchat a vrzat, namaž jim panty máslem. Pes tě bude chtít roztrhat, dej mu

chleba. Kocour ti bude chtít oči vyškrábat, ale ty mu dej šunku.“

Dívka tetě poděkovala za rady a vydala se na cestu. Šla hlubokým lesem, černým hvozdem, kde ptáček nezapípá, srnka kopýtkem nezadupe. V místě, kde byl les nejčernější, náhle se rozevřel a na mýtině tam stojí chaloupka.

Vrata bouchla a vrzla, uvnitř sedí Baba Jaga, kostlivá noha, a tká plátno.

„Bud' zdráva, tetičko!“

„Bud' zdráva, má holčičko.“

„Moje nová matička mě poslala, abych tě poprosila o jehlu a nit, že mi ušije šaty jako obloha modré, rudými máky vyšívané.“

„Dobře, posad' se místo mne a zatím tkej.“

Děvče si sedlo za stav a začalo tkát. Baba Jaga vyšla ze světnice a na dvoře povídá služce: „Připrav pro tu holku lázeň a pořádně ji umyj, sním ji k snídani.“

Dívka oknem slyšela, co Baba Jaga služce přikázala. Sedí ani živá, ani mrtvá, tká a tká. Černý kocour na peci ji pozoruje, pes ji hlídá.

Dovnitř vejde služka, nese otep dříví a vědro vody. Děvče ji prosí:

„Nos méně dříví a vodou oheň ulévej!“

A dala služce šáteček.

Baba Jaga venku čeká, kostnatými hnáty přešlapuje, oknem do světnice nahlíží.

„Tkáš, děvče? Tkáš, má milá?“

„Připrav pro tu holku lázeň a pořádně ji umyj, sním ji k snídani.“

„Tkám, teto, tkám.“

Dívka zavolala kocoura, pohladila ho po hřbetě, dala mu šunku a zeptala se:

„Dá se odsud nějak utéct?“

„Tady máš ručník a hřeben,“ povídá kocour. „Až budeš utíkat, Baba Jaga se za tebou požene, ale ty přilož ucho k zemi a poslouchej. Když uslyšíš, že je blízko, hod' za sebe ručník, udělá se za tebou širokánská řeka. Až se Baba Jaga dostane přes řeku a začne tě dohánět, přilož ucho k zemi. Když uslyšíš, že je blízko, hod' za sebe hřeben, vyroste hustý les.“

Dívka popadla ručník a hřeben a vyběhla z chaloupky jako vítr.

Pes vyrazil za ní, chtěl ji roztrhat, ale děvče mu hodilo chleba, tak ji pustil. Vrata se chtěla zabouchnout, ale dívka jim namazala panty máslem, a vrata ji pustila. A kocour si sedl ke stavu a tká; ani tolik nenatkal, jako pomotal.

Baba Jaga venku čeká, kostnatými hnáty přešlapuje. Přijde k oknu a ptá se:

„Tkáš, děvče? Tkáš, má milá?“

„Tkááám, tkááám,“ zamňoukal kocour.

Baba Jaga vtrhla do chaloupky a vidí – děvče je pryč! Zlostně zavyla, zaskřehotala a ohnala se po kocourovi: „Proč jsi té holce oči nevyškrábal?“

„Tak dlouho ti sloužím,“ povídá kocour, „ale ani kostičku jsi mi nedala, a ona mi dala šunku.“

Baba Jaga se vrhla na kocoura, na psa, na vrata i na služku, všechny tloukla a všem nadávala.

Pes na ni štěkl: „Tak dlouho ti sloužím, ale ani plesnivou kůrku jsi mi nedala, a ona mi dala chleba.“

Vrata zavrzala: „Tak dlouho ti sloužíme, ale na panty jsi nám ani vodu nenalila, a ona nás namazala máslem.“

Služka řekla: „Tak dlouho ti sloužím, ale ani hadříček jsi mi nedala, a ona mi darovala šátek.“

Baba Jaga, kostlivá noha na víc nečeká. Na hmoždíř sedne, tloukem ho pohání, pometlem stopu zametá, žene se za děvčetem.

Dívka přiložila ucho k zemi a slyší, že Baba Jaga už je blízko. Vzala ručník, hodila ho za sebe, a rozlila se široká, širokánská řeka. Baba Jaga přijela k řece, zaskřípala zuby a vrátila se domů pro své býky, přihnala je a býci řeku vypili až do dna. Zase sedne na hmoždíř, tloukem ho pohání, pometlem stopu zametá. Děvče opět přiložilo ucho k zemi a slyší, že Baba Jaga už je blízko. Hodilo za sebe hřeben a vyrostl hustý, černý les. Baba Jaga přijela k lesu, vztekle zasyčela a začala les hryzat špičatými tesáky. Ale prohryzat se nemůže. Nezbylo jí, než se vrátit zpátky.

Když přijel otec domů, sháněl se po dcerce.

„Kdepak je mé děvčátko? Dávala jsi na ni pozor?“

„Šla k mé sestře, nestarej se,“ povídá macecha.

S večerem přiběhla dcerka domů, celá bez dechu, šaty potrhané.

„Kdepak jsi byla?“ ptá se otec.

„Ach, tatíčku, má nová matička mě poslala k tetě vypůjčit si jehlu a nit, že mi ušije nové šaty, jako obloha modré, rudými máky vyšívané. Ale ta teta byla Baba Jaga a chtěla mě sníst!“

Otec se zhrozil. „A jak ses, dcerko, odtamtud dostala?“

„Tak a tak, tatínku,“ povídá děvče a všechno mu vypráví.

Když to muž vyslechl, rozzlobil se na svou ženu a bičem na dobytek ji vypráskal z domu.

A od té doby si s dcerkou žili spokojeně.

